

Erasmus szemeszter a Hamburgi Egyetemen

2017 október- 2018 március

Jóvér Barnabás

Universität Hamburg

DER FORSCHUNG | DER LEHRE | DER BILDUNG

A Tan Kapuja Buddhista Főiskola

2018. 04. 18.

A következőkben szeretném összegezni a tapasztalataimat, az Erasmus program keretein belül, a németországi, Hamburgi Egyetemen töltött félévemmel kapcsolatban. Igyekszem a teljes időszakra vonatkozó megfigyeléseim-tapasztalataimat leírni, alapot adva az, későbbi hallgatóknak.

Jelentkezés

A pályázatról az év elején (2017 február-március) beszélünk először, és március közepe-vége felé el is kezdődött a jelentkezési procedúra. A nyomtatványok viszonylag átláthatók voltak, kitöltésükben Győri Péter és Fenyvesi Boglárka segített, mint koordinátorok. A dokumentáció első köre viszonylag gördülékenyen és gyorsan lezajlott, miután elfogadták a jelentkezésemet, jöhetett a második kör.

Ennek keretein belül, a Hamburgi Egyetem internetes felületén kellett (volna) regisztrálni (STINE). Ha valaki azt gondolná, hogy a mi kis NEPTUN rendszerünkkel baj van, az ezt látva át fogja értékelni kishazánk ügyes-bajos ügyintézését.

Tehát ezen a felületen kellett volna regisztrálni. A probléma ott kezdődik, hogy a kitöltési útmutató (ami amúgy korrekten leír mindent) kihangsúlyozza, hogy NE „Freemover” -ként, hanem „Erasmus” hallgatóként kell beiratkozni. Ez nem tűnik bonyolultnak. Hangsúlyoznám, a folyamat márciusban kezdődött el! Mindennek ellenére, a beiratkozásomat október környékén sikerült a következő stádiumba szorítani, addig nem jelent meg opcióként az „Erasmus” hallgató. Erre a többiek annyit mondtak, hogy a „buddhista MA eléggé el van hanyagolva, a jelentkezés és a tárgyak tekintetében egyaránt”.

Az kinti koordinátorokkal való „együttműködésre” majd később bővebben kitérnék...

Tehát elfogadták a jelentkezésemet, és visszaigazolták, hogy jöhetek. A kollégiumi jelentkezésem is még a nyár folyamán lefolyt (ez ment simán az egész félév során). Az épület, amiben a szobát kaptam, egy újonnan felújított kollégium, nem is lehet rá panasz, minden van, ami kell. Az Erasmus hallgatók, legalábbis javarészt, egy emeletre kerülnek, ami nem rossz. Ha viszont azt nézzük, hogy az egész épületben (és a szomszédos három másikat is bele véve) mi fizetjük a legtöbbet (Erasmus hallgatók) az egy kicsit furcsa. Ezt nem sikerült még megfejtetni, hogy azért, mert rövidebb időt tartózkodnak itt a vendég hallgatók, miért kell többet fizetni, mikor (a szemeszterek közötti időszakot kivéve) mindig bérben vannak, nem is beszélve a folyamatos túljelentkezésről.

Beköltözés

Az egyetemen működik egy „Welcome Buddy” program, aminek keretein belül, hallgatók, önkéntes alapon állnak a cserediákok rendelkezésére. Ez egy teljesen rendben működő rendszer, minden kérdésre és problémára, szinte azonnal kaphatunk választ (talán azért működik ilyen jól, mert nem központi szervezés égisze alatt fut, hanem személyek között).

A jelentkezés során felajánlják a programra való regisztrációt, ezt nagyon ajánlom, mert tényleg sokat tud segíteni! Ez az én beköltözésemmel sem volt máshogy, mert a hajnali órákban érkeztem, amikor a porta már nem volt ügyeletben, és a *buddy*-m vette át a kulcsaimat, és engedett be, az éjszaka közepén, noha a város másik felében, egy másik kollégiumban lakik. Ezért nem tudok elég hálás lenni.

A kollégiumban, a központi portán kívül, működik egy *tutor program*, majdnem mindennek van felelőse. Velük is viszonylag gördülékeny a kommunikáció, és minden óhaj-sóhaj esetén rendelkezésre állnak. Ők, amúgy szintén kollégisták, tehát együtt tudnak érezni a bajainkkal (normális esetben ők intézik a beköltöztetést).

Dokumentáció

Ezt a folyamatot egy szóval jellemezném, ami ki sem fejezi talán: katasztrófa.

Mint már említettem, a beiratkozás siralmasan lassan ment, de legalább ők is tisztában voltak azzal, hogy nem az én hibám. De mikor a koordinátorok, a kollégium mind a fülemet rágták a papírokért, nem is beszélve arról, hogy amíg a végleges dokumentumokat meg nem kaptam (december VÉGE!!!) addig a közlekedési bérletet is hiteleztem az egyetemnek, az már enyhén szólva kellemetlen.

És itt most kitérnék a hamburgi koordinátorokra is. A papírokkal való bonyodalom hevében, minden héten egy-két e-mailben zargattam őket, hogy történik-e valami, ők csak leráztak. Amikor a központi kollégiumi iroda fenyegetve (piros, nagy betűkkel írva) jelezte, hogy ha bizonyos határidő bezártával nem küldöm el nekik a dokumentumokat, akkor kiköltöztetnek, akkor már kicsit kezdett égni a talpam alatt a talaj. A, már enyhén komolyodó e-mailjeimet, egyre határozottabban, már-már lekezelően utasították vissza, hogy „olvassam el a tájékoztató brossúrát, minden le van írva!”. Ekkor elküldtem nekik egy, az emeleten lakó hallgató dokumentumának másolatát (amire nekem is szükségem lett volna, kb. két hónappal korábban) akkor végre visszakoztak, és belátták, hogy nem én vagyok eltévedve... Az utolsó dolgok, amiket mondani tudok, az a „támogató”, a „segítőkész” és a „profi”, velük kapcsolatban.

Említettem, a közlekedési bérletet, ami a regisztrációs díj ellenében jár a hallgatóknak. Emellett, a szemeszter első felére (december végéig) szintén jár, egy „Freikarte” nevezetű füzetke is, amivel ingyenesen lehet látogatni, a benne feltüntetett kulturális műsorokat, programokat, előadásokat. Ez fantasztikusan hangzik, és az is, ha az ember nem november vége

felé kapja meg, mint én. Ennek köszönhetően, október-novemberben, a kanapén ülve kívántam jó szórakozást a többieknek, akik mentek minden héten egy-két előadásra. Ez felettébb elkeserítő, mi több, szánalmas, főleg, hogy minden héten a nyakára jártam a koordinátoroknak, és mint utóbb kiderült, ott voltak egy dobozban, az irodájukban, összekészítve. Az ötlet kiváló, a kivitelezés keservesen silány, és a legkevésbé sem méltó egy ekkora egyetemhez.

Hogy valami pozitív dolgot is beszúrjak, a professzorokkal való kommunikáció semmi kívánnivalót nem hagy maga után. Mindenki, akivel találkoztam, segítőkész és megértő, minden szempontból kiváló. A tanárok felkészültek, és az órák is rendszerezetten és profi módon zajlanak.

Az, hogy az órákat fel kell-e venni az internetes felületen, az tanártól és előadástól függ, ezt személyesen kell egyeztetni velük. Nekem egy órát sem kellett felvennem a rendszerben. Ugyanez vonatkozik a vizsgákra.

Vizsgák, jegyek, záró dokumentáció

Szerencsére, az oktatókkal való kommunikáción túl, a jegyek megszerzésével, és igazából mindennel kérdés kapcsolatban segítőkészek és rugalmasak voltak.

A folyamat egészen egyszerű: a koordinátorok emailben küldenek egy formanyomtatványt, amit értelemszerűen kell kitölteni- kitölteni az óraadóval. Ezután, a szakirány vezető professzorával le kell pecsételtetni azokat és leadni a koordinátoroknak. Abban az esetben, ha nem kerülnek lezárásra a tárgyak, a hazautazás előtt, érdemes mindenkinek jelezni a dolgot és megkérni az érintett professzort, hogy a koordinátorokhoz juttassa el a papírt. Akárhogy is, a koordinátoroknak nem árt jelezni, hogy megvan-e minden tárgy jegye, mert az én esetemben azért nem jelentkeztek a kész dokumentummal, mert azt hitték, még várnak valamire.

Volt viszont egy professzor, aki a szorgalmi időszak végén, valószínűleg elutazott, és nem volt elérhető a vizsgák és jegyszerzés időszakában. Írtam emailt mindenkinek, akinek csak tudtam, tehát a koordinátoroknak (akik csak türelemre ösztönöztek), a szakiránnyal foglalkozó irodának, valamint a szakirány vezető professzorának is. Végül, mivel senkin keresztül és segítségével nem tudtam elérni, a szakirányt vezető professzor adta a jegyemet, és írta alá a szükséges papírokat, valamint pecsételte le a többi tárgyra vonatkozókat.

Összességében, teljesen megérte ez a féléves tapasztalat. Voltak benne nehezebb és könnyedebb időszakok, de nagyon sokat adott, és nem csak, vagy főleg nem tanulmányi szempontból. Kalandos megismerni magunkat egy más rendszeren keresztül és meglátni, mire is jutunk a magunk lábán. Amit a hirdetések és a plakátok írnak, igazán jól hangzó szavak, de ha egyszer átéled, rájössz, hogy azoknál azért kicsit több is vár rád egy Erasmus programon!

A továbbiakban egy, akár önmagában is használható, listát írok „tapasztalatok és tanácsok” jelleggel:

Tapasztalatok

A beiratkozás és a dokumentáció lassú és problémás.

A kollégiumi szobára kauciót is fizetni kell, a beiratkozásnak is költsége van, valamint vannak további kötelező kiadások¹.

Minden megoldható angolul, de vannak dolgok, amik nehezen.

A német rendszer mindent és azonnal kér, de nem sieti el, ami neked kell.

Ha magyar bankkártyát használsz, még drágább lesz az élet.

A dokumentumok késése miatt kerülhetsz kellemetlen helyzetbe.

Találkozni fogsz érdekes, furcsa és más mentalitású emberekkel.

Tanácsok

Folyamatosan állj kapcsolatban a koordinátorokkal, és a fontosabb emailekben címezd meg az otthoni koordinátorokat is (kéz kezet mos).

Az ösztöndíj önmagában nem lesz elég! Vagy legyen RENDESEN tartalékod, vagy keress munkát! Számolj a váratlan kiadásokkal!

Ha nem tudsz németül, nehezen találsz munkát, ha szükséges lenne. Ha nem „büdös” a munka, én itt dolgozom, rugalmas, jól fizet és nem kell a német: <http://www.airgreet.com/en/>.

Ha szükséged van valamilyen dokumentumra (lakcím bejelentés stb.) foglalj időpontot, mert hozzád sem szólnak anélkül. Ha neked kell valami, készülj fel rá, hogy várni fogsz.

A Commerzbank -nál ingyen nyithatsz számlát, nincs kezelési költség sem minimum pénzmozgás, és mindenhol elfogadják.

Megeshet, hogy az első időkben neked kell a közlekedési jegyet kiváltanod, noha az egyetem hallgatóinak jár (a beiratkozás után). Járj utána, hogy hogyan kaphatod vissza az egyetemtől a késedelem miatti kiadásokat (CSAK heti jegyet fizetnek vissza, és persze a blokkot tartsd meg!!!)

Legyél nyitott és érezd jól magad, erről szól az egész! :)

¹ A kaució 400€, a beiratkozás 263€, de nézz utána! Németországban minden lakcímre telekommunikációs adót kell fizetni. Ez nem túl sok, és egy emeletre elég egy néven befizetni, amit nem mondanak!